

Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene (Camera a șasea) din 21 martie 2011 în cauza T-47/11, Petrișor Mandu, cu domiciliul în Brașov (România), împotriva României. Necompetență vădită – Acțiune în despăgubire.

Având ca obiect, pe de o parte, o cerere de anulare a unor dispoziții naționale prin care se interzice cumulul pensiei pentru limită de vârstă cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională desfășurată în cadrul unei instituții publice și, pe de altă parte, o cerere de despăgubiri,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),
compus din domnii E. Moavero
Milanesi (raportor), președinte, N. Wahl
și S. Soldevila Fragoso, judecători,
grefier: domnul E. Coulon,
pronunță prezenta

Ordonanță

Procedura și concluziile reclamantului

1 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 25 ianuarie 2011, reclamantul, reprezentat de I. S. Pop, avocat, a introdus prezenta acțiune.

2 Acesta solicită Tribunalului:

– anularea unor dispozițiilor naționale prin care se interzice cumulul pensiei pentru limită de vârstă cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională desfășurată în cadrul unei instituții publice;

– obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri.

În drept

3 Potrivit articolului 111 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, atunci când Tribunalul este în mod vădit incompetent pentru a judeca o acțiune,

acesta poate, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

4 În speță, Tribunalul consideră că este suficient de lămurit pe baza înscrisurilor de la dosar și decide ca, în temeiul acestui articol, să se pronunțe fără continuarea procedurii.

5 În prezenta cauză, reclamantul solicită Tribunalului să se pronunțe cu privire la anularea unor dispoziții adoptate de autoritățile române.

6 Competențele Tribunalului sunt cele enumerate la articolul 256 TFUE, astfel cum este precizat prin articolul 51 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și prin articolul 1 din anexa I la statutul menționat. În temeiul acestor dispoziții, Tribunalul are competența de a judeca acțiuni introduse, în temeiul articolului 263 TFUE, doar împotriva actelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii.

7 În speță, se constată că autorul actului atacat nu este o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție a Uniunii.

8 Pe de altă parte, reclamantul solicită repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a aplicării dispozițiilor naționale în cauză.

9 Competența Tribunalului în materia răspunderii extracontractuale este prevăzută la articolul 268 TFUE și la articolul 340 al doilea și al treilea paragraf TFUE, precum și la articolul 188 al doilea paragraf EA. Potrivit acestor dispoziții, Tribunalul are competența să judece doar acțiuni în repararea prejudiciilor cauzate

de instituțiile, de organele, de oficiile și de agențiile Uniunii sau de agenții acestora în exercițiul funcțiilor lor (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 23 martie 2004, Ombudsmanul European/Lamberts, C-234/02 P, Rec., p. I-2803, punctele 49 și 59).

10 În speță, se constată că autorul actului despre care se pretinde că a cauzat un prejudiciu reclamantului nu este o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție a Uniunii.

11 Pentru considerațiile care precedă, se impune respingerea prezentei acțiuni pentru necompetență vădită, fără să fie necesară comunicarea acesteia către pârâtă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

12 Având în vedere că prezenta ordonanță este adoptată înainte de comunicarea cererii introductive către pârâtă și înainte ca aceasta să fi putut efectua cheltuieli, este suficient să se decidă că reclamantul va suporta propriile cheltuieli de judecată, în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Pentru aceste motive,
TRIBUNALUL (Camera a șasea)
dispune:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Reclamantul suportă propriile cheltuieli de judecată.**